

ЧАСОПИСЬ
для
руських родин.
Виходить щодня
крім днів по-
недільних і святых.

БУКОВИНА

Редакция і адмі-
ністрація в Чер-
нівцях ул. Пе-
тровича ч. 2.
Передплата
10 вр.

Вигляди і проекти.

Теперішнє положенє Австрії дуже невідраднє, майже безвихіднє. Національні спори, до котрих дали причину яzikові розпорядженя, заострили ся ще більше по розв'язаню ради державної, бо перенесли ся з парламенту між населене і через те прибрали далеко ширші розміри. Німецькі проводирі політичні зробили все можливе, щоби здискредитувати теперішнє правительство, представляють виданє яzikових розпоряджень нелегальним нарушенем конституції, заперечують завзято потребу впровадження чеського яzика у внутрішню службу в цїлій Чехії і Моравії і видають сей факт нетерпимою кривдою і посягненем на права німецького народу. Широка агітація веде ся між німецьким народом так тут в Австрії, як в Німеччині під окликом: спасати австрійських Німців від заглади через слов'янський елемент. Німецька праса поміщає тепер численні статі про внутрішні відносини Австрії а їх слова, пересякнені бісмарківським духом германізму, що хотів би поглотити всі народи, з котрими зіткнув ся, находить голосний відгомін на австрійських, німецьких вічах.

Праса німецька вказує на те, що вже від початку ери конституційної слов'янський елемент старає ся витиснути Німців з приналежних їм історично прав в австрійській державі. Початок зробила Галичина, в котрій виперто німецький яzik з урядів і положено підставу до ягайлонської ідеї самостійної Польщі. Корону то го систематичного поступованя є виданє

язикового розпорядженя, котре є першим кроком до признаня прав чеської корони. Тим двом слов'янським народам усміхає ся в будучности надія на персональну унію з австрійською державою а тим способом на сповненє їх історичних ідеалів. Щоби досягнути сю ціль, громадають довкола себе другі слов'янські народи і визискують їх національні стремленя для своїх цїлій. Австрія мала би стати слов'янською і католицькою державою в протиположеню до німецько-протестантської і до слов'янсько-православної, російської держави.

Такі толки тревожать австрійських Німців, хоть не мають реальної підстави. Що після наданя конституції підніє ся слов'янський елемент, се зовсім природний наслідок, бо на теж була конституція і надана. Правда, що Поляки і Чехи стремлять до здійсненя своєї національної самостійности, але щоби они мали в цїляні перетворити Австрію в слов'янську, федеративну державу на підставі католицизму — се проста байка. Самі Чехи не дуже тугі католики, на них полишили часи реформації незатерті сліди; таї галицькі Русини, уніяти відділені своїм вехідним обрядом від езуїтських ідей католицької, воюючої церкви а надто вже задля своїх національних інтересів не доложили би руки до ще більшого зміцненя польської сили в рускій часті Галичини; а вже зовсім на переріз стають такі змаганя інтересам православних Русинів та Сербів в Австрії а так само не-слав'янських народів, як Волохів, Італійців і других.

Очевидно, що цїля ся агітація, оперта на таких толках, обчислена тільки на

викликанє заколоту, щоби тим легше використати непевну ситуацію. Далекі поважніше дивить ся на справу національну якийсь австрійський муж державний, що в статі у віденській газеті N. W. Tagblatt шукає розв'язаня національного питаня в основаню палат національних. Питаня національні належить розділити від справ державних і економічних, та повірити їх особіному заступництву, котре би собі вибирало не населене взагалі, але люди що належать до одної народности.

Висновки свої опирає автор на основнім законі державнім з 21. грудня 1867 р. котрий постановляє в арт. XIX ось так: „Всі народи держави суть рівно управлені і кожний нарід має ненарушиме право до береженя і плеканя своєї народности і мови. Держава признає рівноправність всіх уживаних в краю яzikів в школі, уряді і публичнім житю. В краях, в котрих живе кілька народів, мають публичні заведеня наукові так бути уладжені, щоби без уживаня примусу до вичученя другого яzика красевого кожний з тих народів одержав потрібні средства до образованя в своїй мові.“

В дуєї сего артикулу закона може рівноправність народів і краєвих яzikів відносити ся територіяльно лиш до того краю, в котрім живуть ті народи, а тих, що належать до того народу і знаходять ся поза его місцем проживаня, можна брати під увагу лиш загально яко горожан держави, котрі не можуть тут домагати ся ніякого особливого права, лиш мусять піддати ся тим яzikовим уладженям, які виходять з відносин населеня сего краю.

13)

Буковинська Русь.

Культурно історичний образок.

Написав

др. Ст. Смалъ-Стоцький.

(Дальше.)

ІХ. Зародки руского письменства на Буковині.

(Гавриіл Продан. — Василь Ферлеєвич. — Василь Продан. — Михайло Коморошан. — Що читали наші письменні люди?)

Гавриіл Продан¹⁾ родив ся дня 25-го марта 1816-го р. в Кіцмани. Батько его Теодор був там сотрудином і жив серед досить прикрих матеріальних обставин. Р. 1830-го дістав він парохію Хлвище. Крім Гавриіла було у него ще осьмеро діттих, з котрих найстарші були Параскева і Василь, той сам Василь Продан, що в 60-их роках став провідником буковинської Русі. Василь учив молодшого брата Гавриіла і так дійшов Гавриіл аж до 4-ої класи гімназійної. Відтак учив Гавриіл боярські дітти (Васильків) і не лиш сам з того удержував ся, але помагав ще і своїм молодшим

братям. Р. 1842-го укінчив він богословіє, оженив ся, був висвячений (1843) і дістав перше своє місце в Заставні яко адміністратор, але вже по році був перенесений до Верещанки, де 25-го липня 1844-го р. помер.

Короткий пережив вік Гавриіл Продан, рідко хто у нас і знає дещо про него, та все таки треба его згадати, бо він (з своїм братом Василем) був перший ревіційший Русин на Буковині, у котрого самопізнанє починало пробивати шкаралу, наложену тодишньою системою вихованя. Він перший почав на Буковині писати вірші „руською“ мовою. Р. 1841-го появил ся іменно після Головацького²⁾ в Чернівцях альманах: „Чувствія любви и благодаренія къ отечеству Буковинской Семинарии питомцевъ на новый годъ 1841. Въ пользу въ скудости страждущихъ священническихъ вдовъ греко-восточной церкви Буковинской епархіи жертвуютъ слухатели третяго года Богословія.“ Рускі вірші, які там поміщені, походять після свідочтва о. Еве. Андрійчука з пера Гавриіла Продана. Крім сих віршів лишив він ще в рукописі вірш в честь цїсаря Фердинанда і ще два панеїрики, оден по латині, другий по німецьки, также в честь цїсаря Фердинанда а опріч того ще і розправу „Historisch-kritische Skizze über die Unterschiede der gr. und lat. Kirche“ і кілька проповідій. Таким спо-

собом ми бачимо в Гавриілі Продані першого Буковинця, що по довгих віках єму пробудив ся, відозвав ся, дав знак житя. Правда, ми що йно 1876-го р. довідали ся про его літературні проби, але можна напевно сказати, що вірші Продана, хоть оставали в рукописі, мусли бути свого часу знані³⁾. Літературним пробам Гавриіла Продана мусли бодай се значіне признати, що вони перші показали буковинським Русинам, що можна і по руски виявляти письменно свої думки і чутя. Важний вірш Продана ще і тим, що вказує нам писателя, на котрім взорував ся перший почин літературний на Буковині; перед віршом стоїть motto взяте із Державина, представителя ісевдокласичної лірики в Росії кінця 18-го віка:

Здѣсь всюду радость, плескъ и смехъ
— — — — — здѣсь жизнь, любовь.

І вірш Гавриіла Продана писаний на лад од Державина, з котрих одна „Богъ, ода Державина“ була видана Зубрицьким 1830-го р. у Львові. Ось оден уступ із вірша⁴⁾ Продана, котрий нам покаже і уклад і мову его:

¹⁾ У нас, в Галичині і на Україні ще і в 19-ім віку, аж в 60-ті роки, помімо що були друкарні, понайбільше ширивсь рукописна література; замість купити книжку люди переписували собі те, що було для них цікавіше.

²⁾ Цїлий вірш надрукований в „Буковинско-рускому календарі на годъ 1876 стр. 49 і сл.

³⁾ Буковинський рускій календарь на г. 1876, стр. 46—52.

⁴⁾ Галичанинъ, Львів 1863, III і IV стр. 321. Доси не удало ся мені роздобути того твору.

лізної ночі веселі птачки зі своїм королем-солов'єм... а от там на слабій крачку звилася собі сіра малинówka гніздочко, гріє молоденькі а самчик присьвічує і годує її як дружину рідненьку...

Сьогодні субота а на ряду шестий рік шкільний у городі: Видим там хлопці і дівчата в 13. року. Дівчата прорядили мак а хлопці очкували. Всіх є 25 робітників. Дівчата обмили руки від поленя а хлопці віддали ножки, позасідали на лавках в холоді коло альтанки, чекають щось і сьогодні нового почути. Втім надіє служачий кошик зеленого гороху в стручках, начали луцти: луцтинки в кошик для безрог а зерно в другий для сушена на зимовий запас. І зачав учитель повідати, як горох ся сіє, який навіз потребує, котра земля для него найздібнійша, яку здорову поживу дає, як фабрично консерви з гороху роблять, як у Чернівцях вже давно — бо вже в маю — Ропівські шваби горох зелений продають, які великі гроші беруть, як з молока, цвѣтків, з городниці і овочів ставляють каменіці, не такі душні, курні хатки, як у нашій селі; які у швабів стайні, коні і корови, які плуги, борони, як вони кожду жменю гною шанують, як вони добре газдують, так що з такого самого кавалка поля збирають в п'ятеро і більше плодів, як наші мужики; як шваб з хлопцями ходить на фабрику — мулярку, теслярку — та гроші зарабляє а швабки з доньками і меншими дітьми дома і в полі газдують. Розмова про господарство була би ще може довго вела ся, але зазвонив звінок шкільний на 12 годину і учитель закінчив. Дав з розсаднику дівчатам по визанці астрів, циней і гвоздиків а хлопцям з дерева по притику еднолітців для очкування. І порозходились.

От вам малий образок города сільського учителя.

Ви кажете, що кождий учитель повинен в своїм власнім інтересі займатись городництвом. Так і є. Раз для власної користі а другий раз так само для користі школи він є примушений шкільними властями до господарства, ба навіть его п'ятьлітні додатки від того також залежать. Шкода, що багато шкіл сільських не мають цілком або мають непридатні до такої управи огорода а були би оба інтереси не злі. По більшій часті є коло сільських шкіл більші або меньші огорода, і учительі труднять ся городництвом і пасікою самі для себе а в богатых школах уділяють також і науку господарську, відповідну дітям народної школи. Діти декотрих шкіл роблять в шкільнім огороді а декуда ні — бо §§. мають 2 головки — і то як де і у якій громаді. (П. учитель І. в ч. 130 Буковини скаржить ся, що его не вчили в школі учительській господарки; сумніваюсь, бо і я вчив ся також

перед 12-ома роками а покійний директор К. і проф. Г. вчили дуже методично. Правда, що далеко було тогди ходити з дому всеучилища аж до господарської школи, тому богато не йшли, утікали з годин — але коли пан І. в сих 12 роках ходив до школи то безвечно мав таки нагоду учити ся господарства). Для того я оємліяюсь сказати децю із моєї 12-ти літньої практики, що дотичить сільського шкільного огорода: як я газдував і як собі при тім поступав яко вчитель.

НОВИНИ.

Чернівці, дня 5. липня 1897.

Справозданє посольське здавав др. Стоцький в неділю, дня 4. липня в Раранчу. Раранче село велике, гарне, але з освітою народа там ще не добре. Серед села красує ся що йно від недавна красна 4-класова школа, і дасть Бог, тога школа небавом піднесе освіту Раранчан. З др. Стоцьким приїхали з Черновців ще проф. Клим і академик Догоміля. Народу зібрало ся богато в канцелярії і перед канцелярією громадською; було поверх 500 душ, між ними старшина громадега з Раранча з двірником п. Красовским на чолі. Приїшли также люди аж 5-ма фірами з сусідних Топорівців, були также і садагурекі міщани. По двогодинній промові дра Стоцького, в котрій докладно розповів про все, що діяло ся послідними роками в соїмі, і як він заступав повірений ему повіт, о скілько соїм займав ся справами, дотикаючими мужиків і як їх рішав, промовив проф. Клим про потребу читання книжок і газет — про konieczність освіти, а Дм. Гришук купець з Садагури говорив про потребу єдности всіх мужиків і виказував прикладами, що то єдність може. Відтак заштували посла деякі люди в своїх особистих справах і просили поради, а громадани Топорівскі скаржили ся на незаконний вибір громадської ради і также просили поради. Давши на все відповідь проф. др. Стоцький ще раз промовив на темат: що коштує наших людей їх неписьменність? — Против видатків на податки державні краєві і громадекі кошта неписьменности у кождого мужика дуже великі. Люди слухали з найбільшою увагою бесідників, а нарешті двірник і всі люди подякували свому послови за его щирість до народу і кликнувши ему і цїсареві „Многая літа“ розійшли ся гуторачи про все те, що чули на 4-годиннім вічу; гостей черновецких приняв в своїм гостиннім домі пан надучитель Ярошин-

ский. Шість громад обїхав др. Стоцький і всюди научав, наводив на добру дорогу. Коби з того був як найбільший хоєси! Одно лиш треба сказати: роботи над нашим народом страх богато, а робітників дуже, дуже мало. Деякі села перший раз чули якусь людську науку. Честь нехай буде д-рови Стоцькому за его щиро народну працю!

Конкурса розписує кірманська шкільна рада повітова на такі посади: 1. по одному старшому учителєви і одному молодшому учителєви або молодшій учительці при двокласових системізованих школах в Репужинці, Горонівцях, Ставчанах, Кісилеві і Лашківці 2. учителя і молодшого учителя або учительки при трикласовій школі в Юрківцях 3. по молодшому учителєви або учительці при трикласових школах в Дорошівцях і Вікні. 4. по одному молодшому учителєви або учительці при двокласових школах в Бергометі над Прутом, Погорлівцях, Брідку, Василеві, Шинківцях, Кліводині і Орошенях. 5. учителя при чотирокласовій школі в Заставні; платня другої класи. На всіх других посадах платня третьої класи. Викадова мова руска а на посади старших учителєв треба вказати ся євїдоцтвом для уділяння науки православної релігії. Поданя в урядовій дорозі треба вносити до повітової ради шкільної в Сторожинці найдалше до 28 липня с. р. — В радовецькім окрузі розписаний конкурса на посаду молодшого учителя при двокласовій школі в Милешівцях з рускою і волоскою, викладовою мовою. Речинєць подань до 20 липня с. р.

Посаду почмістра при почтовім і телеграфічнім уряді в Чернівцях можна обняти на услївах розписаного конкурсу. Поданя треба вносити до дирекції почти в Чернівцях до 15 липня с. р. Прилогами треба вказати свій вік, шкільне образованє, стан маєтковий, знанє краєвих мов і відтак зложити 400 зр. кавші.

Велика спека була передвчєра у Відні. Теплоа доходила до 29 степенів Цельзія в тіні а аж 42 степенів на сонці. Кілька осіб умерло нагле, поражєні від спеки. В околиці Відня погинуло богато худоби від горяча. Така спека була в цілій середущій Європі.

ОГНЕНА КВІТКА.

(Під Івана-Купала).

(Присьвяченє моїм синам)

На Івана-Купала,
Чув я — кажуть: чи-мало
В темнім лісі страшного буває:
Чарівне бачуть очі, —
Серед літньої ночі
Все людий боязливих лякає...

Тільки смілий із хати
Всю годину шукати
Щастя йде до темної діброви:
Там на кожній гілляці
Мов стірчить по чортяці,
Ще і лилики, жаби та сови...

Стережуть вони клади, —
Чоловіку не раді
Ті некеільні прокляті сили:
Що покрито землею, —
Най до віку під нею
Криють давні ляхи та могили!

Заворожено долю
І мужицкую волю,
Як задаєть ся, самим Сатаною, —
І лежать вони кладом
З сріблом, з золотом рядом,
Та шкода, не ухониш рукою!

Гроші можна добути,
А за друге не чути,
Бо не видко ні жадного знаку:
Де їх люті печали
Від народу сховали, —
Зневажають його мов собаку!...

З голоду та з хобори
Гинуть скрізь хлібороби
По засмученій, бідній Україні,

Рече дїяволь ко Адаму,
Я врачь буду сину твоєму,
дай мнѣ запись на вѣв людє,
колько є тебе й зъ Евн буде,
Жаднои власти
Съ твоей части
нѣгде ни мати,
запись отбирати,
аби страсти
и напасти
нѣгди я ни малъ.

Людей усѣхъ Адамъ записаль,
кровю своеєвъ запись печаталь,
хѣба би у сьвѣтѣ такій былъ,
чтобы два рази ся родилъ,
разъ умиралъ
и воскресаль,
може власть мати,
запись роздирати,
людей одобрати,
тебе связати,
тартару предати.

Єгда Адам вже умиралъ,
Сноу сину заповідалъ,
сѣмень зъ раю принеси ми,
и на гробу посади ми,
кипарисово
и пєутово
кушно и кедрово,
будет расти древо
тралиственньое

спасительное
вѣсьмъ человекѣмъ.

на томъ Древь что Сноѣ садилъ
Христосъ ся на немъ пригвоздилъ“.

Час свій характеризує так:

„Осма тьсяца годовѣ наступила,
злѣба наша ся умножила,
якъ бы дни Богъ не прекратилъ,
всєку плоть бы богъ ни простилъ,
нынѣ цнєства
и блазєнства,
горе намъ буде,
Богъ насъ забуде,
еще Богъ намъ терпиль,
покъвь ся сьвѣтъ скончить
избранныхъ ради“.

В пісні на „св. великомученика Іоана новаго, иже въ Сочавѣ“ оповідає ся:

„Въ разбою турковъ и москви (так!)
взятъ моцъ ажъ до жолкви
много время тамъ пробули
до Сочави ся вернули“.

(Дальше буде).

Бо, вже довгий роки,
Не являлись пророки
Та сьвяті спасителі нині...

Чи діждемось? — не звісно,
А зробилось так тісно,
Як тим птахам, що гинуть у кліті:
Нечестивці панують
Та слабійших грабують, —
Зникла правда на Божому сьвітлі...

Лиш в однім є порада:
Нехай знайде громада
Собі широкого вірного друга, —
Нехай швидче, бажаний,
Позрива з нас кайдани,
Щоб розвіялись лихо і туга!

Йди-ж батьку і брате,
Рідний люд ви воляти
Без остраху до темного лісу,
Та, щоб погань дріжала
Під Івана-Купала,
Дай ся в знаки лукавому бісу!

Знайдеш добру дорогу,
Коли маєш в підмогу,
Хрест Господень у серці своєму:
Тоді з поміччю неба
Зробиш ти все, що треба,
Та вернеш ся безпечно до-дому!

Не розкішную рожу, —
Іншу квітоньку божу:
Роздобудь нам вогнену — Слободу:
Відадуть чорні сили
Тоді панороть милий, —
Мусить знов він дістатись народу!
Сергій Бердяев.

Пам'ятайте на Народний Дім
в Чернівцях!

„Дністер“

товариство взаїмних обезпечень
у Львові в домі „Просвіти“ Ринок 10.

перше і одинокє руске товариство
асекураційне, обезпечає будинки, скот, госпо-
дарські знаряди, збіжжє в зерні і соломі, сіно
в стогах і будинках против шкід огне-
вих за можливо найнижшою оплатою.

Дністер розпочав п'ятий рік своєї
діяльності. Фонди „Дністра“ після за-
ключень рахункових з днем 31-го грудня
1896 виносять: фонд основний 50.000 зр.,
фонд резервовий 54731 зр. 04 кр., резерва
премій 34737 зр. 03 кр., разом 139468 зр.
07 кр.

Шкоди ліквідують ся і виплачує ся сейчас по
пожарі. В 4-х літах виплатив „Дністер“ 1176 від-
шкодовань в сумі 309.147 зр. 69 кр.

На житє можна обезпечати ся через „Дністер“,
після всіх можливих комбінацій в товаристві вза-
їмних обезпечень в Кракові, котре дає як найко-
ристнійші услїва і видає полїси і квіти в рускїм
язиці.

Зголошеня о удїленя агєнції в місцевостях, де
„Дністер“ не є засгуплений, приймають ся.

LINIMENT. CAPSICI COMP.

aus Richters Apotheke in Prag.

Beim Einkauf dieser anerkannt vorzüglichen,
schmerzstillenden Einreibung, die in allen Apo-
theken vorrätig ist, sehe man stets nach der
Marke: „Anker“.

ПОЇЗДИ ЗЕЛІЗНИЦЬ

ВІД ДНЯ 1-го мая 1897 після часу середно-європейского.

відходять з Чернівців						приходять до Чернівців						
з Глібоки						до Глібоки						
до Неполоківців, Снятина, Львова, Відня	819	854	1232	404	1025	з Відня, Львова, Снятина, Неполоківців	1128	320	757	811	610	
до Глібоки, Гадікфальви, Гатни, Іцкан і Бурду- женів	1148	351	832	—	635	з Бурдуженів, Іцкан, Гат- ни, Гадікфальви, Глібокої	—	809	1212	350	1000	
до Садагури, Боаяна, Но- воселиці	645	430	—	—	—	з Новоселиці, Боаяна, Са- дагури	—	1113	950	—	—	
Перший поїзд іде на шляху Бергомет, Межиброди від 1-до марта до 3-го вересня що вівторка і п'ятниці.						Перший поїзд іде на шляху Бергомет Каранчів тільки в понеділок; другий поїзд на шляху Бергомет-Межиброди тільки від 1. липня до 31. вересня що понеділка і четверга; третій поїзд не іде в понеділок.						
з Гадікфальви						до Гадікфальви						
до Радівців	610	1003	228	612	805	з Радівців	542	855	115	550	747	
з Гатни						до Гатни						
до Качики, Гурагумори, Вами і Кімполонгу	1010	201	—	—	—	з Кімполонгу, Вами, Гура- гумори, Качики	1258	625	—	—	—	
з Іцкан						до Іцкан						
до Сучави	327	630	1009	216	718	зі Сучави	442	842	130	630	837	
з Вами						до Вами						
до Рус-Молдавиці	346	647	913	1132	250	з Рус-Молдавиці	842	1259	204	322	545	905
Поїзди ідуть від часу до часу. Розвідати можна на станциях Вама, Драгоша і обох Молдавицях.						Поїзди ходять від часу до часу. Розвідатись мож- на на станциях Вами, Драгоші і обох Молдавицях.						
з Каранчева						до Каранчева						
до Чудина н. С.	854	1007	615	—	—	з Чудина н. С.	555	555	—	—	—	
Перший поїзд іде що понеділка, другий з винятком понеділка, нічний кожної днини.						Перший поїзд іде що понеділка, другий з винятком понеділка.						

□ поїзди поспішні; * поїзди особові; без знаку поїзди мішані. Час середно європейский іде о 46 минут пізніше від черновецкого часу; нічний час рахує ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано і зазначає ся підчеркне нем минут.

ДРУКАРНЯ „РУСКОЇ РАДИ“ в Чернівцях.

Перша на Буковині

РУСКА ДРУКАРНЯ

в Народнім Домі

при улиці Петровича ч. 2.

приймає всякі роботи друкарські в мовах рускій, польській і німецькій.

ДОБІР БУКВ ВЕЛИКИЙ.

Роботи виконує ся скоро, солідно і дешево.

Русини! удавайте ся з роботами до своєї рускої друкарні!

Хто хоче мати
добру і дешево
МАШИНУ до ШИТЯ,

най удасть ся до мене, то певно не
пожадує. Нові продаю дешевше як
всюди, а употреблені, ще добре удер-
жані почавши від 20 зр. і то за готові гроші і на
виплат. Хто купить у мене нову чи стару маши-
ну, за реперацию не потребує журити ся, бо я ро-
блю тую безплатно через цілий рік.

Русини, удавайте ся до мене, бо я також Ру-
син і обслужу Вас по братньому

З поважанєм

В. Данилевич,
машинист у бровари Штайне-
ра в Чернівцях, при ул. зе-
лїзничій (Bahnhofstrasse) ч. 26.

Для панів учителїв!
INSPECTIONSBERICHT,
Jahresausweis
і Шкільні повідомленя
(Schulnachrichten)
є на складі
в друкарні „Рускої Ради.“
Просимо о замовленя.

Видає товариство „Руска Рада“ в Чернівцях.

З друкарні „Рускої Ради“ в Чернівцях під зарядом Івана Хромовского.

За редакцію відповідає Осип Маковей.